א) וַיֵּרָא אֵלָיו ה ׳	און דער אויבערשטער האט זיך באוויזן צו איהם
בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא	אין די גלייכע פלעצער פון ממרא
וְהוּא יֹשֵׁב	און ער זיצט
פֶּתַח–הָאֹהֶל	ביים טיהר פון דעם געצעלט
כְּחֹם הַיּוֹם׃	ווען דער טאג איז געווען הייס
ב) וַיִּשָּׂא עֵינָיו	און ער האט אויפגעהויבן זיינע אויגן
וַיַּרְא	און ער האט געזעהן
וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים	און אט דריי מענטשן
נִצָּבִים עָלָיו	שטייען נעבן איהם
וַיַּרְא	און ער האט פארשטאנען
וַיָּרָץ לִקְרָאתָם	און ער איז געלאפן אנטקעגן זיי
מִפֶּתַח הָאֹהֶל	פון די טיהר פון דעם געצעלט
וַיִּשְׁתַּחוּ	און ער האט זיך געבוקט
אָרְצָה׃	צו די ערד
ג) וַיֹּאמַר	און ער האט געזאגט
אֲדֹנָי	ג–ט (נאך א פשט: מיינע הארן)
אִם–נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ	איך בעט דיר אויב איך האב געפונען חן אין דיינע אויגן
אַל–נָא תַעֲבֹר	איך בעהט דיר זאלסט נישט אריבער גיין
מֵעַל עַבְדֶּךָ׃	פון אויף דיין קנעכט
ד) יֻקַּח נָא	איך בעט עס זאל גענומען ווערן
מְעַט מַיִם	אביסל וואסער
וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם	און וואשט אייך אפ אייערע פיס
וְהִשָּׁעֲנוּ	און שפארט זיך אהן
תַּחַת הָעֵץ׃	אונטער דעם בוים
ה) וְאֶקְחָה	און איך וועל נעמען
פַת לֶחֶם	א שטיקל ברויט
וְסַעֲדוּ לִבְּכֶם	און שפארט אן אייער הארץ
אַחַר תַּעֲבֹרוּ	נאכדעם וועט איר אריבער גיין
כִּי עַל כֵּן עֲבַרְתֶּם	צוליב דעם וויל איהר זענט אריבער געגאנגען
עַל עַבְדְּכֶם	אויף אייער קנעכט
וַיֹּאמְרוּ	און זיי האבן געזאגט
כֵּן תַּעֲשֶׂה	אזוי זאלסטו מאכן
כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃	אזוי ווי דו האסט גערעדט
ו) וַיְמַהֵר אַבְרָהָם	און אברהם האט זיך געאיילט
הָאֹהֱלָה	צום געצעלט
אֶל שָׂרָה	צו שרה
וַיֹּאמֶר	און ער האט געזאגט
מַהֲרִי	אייל צו
שְׁלֹשׁ סְאִים קֶמַח	דריי סאה מעהל
סֹלֶת	זעמל מעהל
לוּשִׁי	קנעט אוים
וַעֲשִׂי עֻגוֹת׃	און מאך קיכלאך
ז) וְאֶל הַבָּקָר	און צו די רינדער
רָץ אַבְרָהָם	איז אברהם געלאפן

וַיִּקַּח	און ער האט גענומען
בֶּן בָּקָר	א יונגער רינד
רַךְ	א ווייכער
וָטוֹב	און א גוטער
וַיִּתֵּן	און ער האט דאס געגעבן
אֶל הַנַּעַר	צו דעם יונג
וַיְמַהֵר	און ער האט זיך געאיילט
לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ:	איהם צו מאכן פארטיג
ח) וַיִּקַּח	און ער האט גענומען
חֶמְאָה וְחָלָב	פוטער און מילאך
וּבֶן־הַבָּקָר	און דער יונגער רינד
אֲשֶׁר עָשָׂה	וואס ער האט געמאכט פארטיג
וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם	און ער האט געגעבן פאר זיי
וְהוּא עֹמֵד	און ער שטייט
עֲלֵיהֶם	נעבן זיי
תַּחַת הָעֵץ	אונטער דעם בוים
וַיֹּאכֵלוּ:	און זיי האבן געגעסן
ט) וַיֹּאמְרוּ	און זיי האבן געזאגט
אֵלָיו	צו איהם
אַיֵּה שָׂרָה אִשְׁתֶּךָ	אוואו איז שרה דיין ווייב
וַיֹּאמֶר	און ער האט געזאגט
הִנֵּה בָאֹהֶל:	אט איז זי אין געצעלט
י) וַיֹּאמֶר	און ער האט געזאגט
שׁוֹב אָשׁוּב אֵלֶיךָ	אומקערן וועל איך זיך אומקערן צו דיר
כָּעֵת	איבער א יאהר אין דער צייט
חַיָּה	לעבעדיגערהייט
וְהִנֵּה בֵן	און אט וועט זיין א אינגאלע
לְשָׂרָה אִשְׁתֶּךָ	צו דיין ווייב שרה
וְשָׂרָה שֹׁמַעַת	און שרה האט געהערט
פֶּתַח הָאֹהֶל	ביי די טיהר פון דעם געצעלט
וְהוּא אַחֲרָיו:	און די טיהר איז געוועהן אונטער דעם מלאך
יא) וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה	און אברהם און שרה
זְקֵנִים	זענען שוין געוועזן אלט
בָּאִים בַּיָּמִים	זיי זענען געקומען אין די טעג
חָדַל לִהְיוֹת לְשָׂרָה	עס האט שוין אויפגעהערט צו זיין צו שרה
אֹרַח כַּנָּשִׁים:	דער שטייגער אזוי ווי יונגע ווייבער
יב) וַתִּצְחַק שָׂרָה	און שרה האט געלאכט
בְּקִרְבָּהּ	אין איהר
לֵאמֹר	אזוי צו זאגן
אַחֲרֵי בְלֹתִי	נאכדעם די עלטערקייט
הָיְתָה לִּי עֶדְנָה	וועט זיין צו מיר א גלאטקייט (א יונגקייט)
וַאדֹנִי זָקֵן:	און מיין האר איז דאך אלט
יג) וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָהָם	און דער אויבערשטער האט געזאגט צו אברהם
לָמָּה זֶּה צָחֲקָה שָׂרָה	פארוואס האט שרה געלאכט

לֵאמֹר	אזוי צו זאגן
הַאַף אֻמְנָם	צו דען אויך אין דער אמת'ן
אֵלֵד	וועל איך געבוירן
וַאֲנִי זָקַנְתִּי:	און איך בין דאך אלט
יד) הֲיִפָּלֵא	צו דען איז פארהוילן (אפגעהאלטן)
מֵה'	פון דער אויבערשטער
דָּבָר	א זאך
לַמּוֹעֵד	צו די באשטימטע צייט
אָשׁוּב אֵלֶיךָ	וועל איך זיך אומקערן צו דיר
כָּעֵת	איבער א יאהר אין דער צייט
חַיָּה	לעבעדיגערהייט
וּלְשָׂרָה בֵן:	און צו שרה וועט זיין א אינגאלע
טו) וַתְּכַחֵשׁ שָׂרָה	און שרה האט געלייקנט
לֵאמֹר	אזוי צו זאגן
לֹא צָחַקְתִּי	איך האב נישט געלאכט
כִּי יָרֵאָה	ווייל זי האט מורא געהאט
וַיֹּאמֶר	און ער (ה') האט געזאגט
לֹא	נישט אזוי
כִּי צָחָקְתְּ:	נאר דו האסט יא געלאכט
טז) וַיָּקֻמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים	און די מענטשן זענען אויפגעשטאנען פון דארט
וַיַּשְׁקִפוּ	און זיי האבן געקוקט
עַל פְּנֵי סְדֹם	אויף פאר סדום
וְאַבְרָהָם	און אברהם
הֹלֵךְ עִמָּם	גייט מיט זיי
לְשַׁלְּחָם:	זיי צו באגלייטן
יז) וה' אָמָר	און דער אויבערשטער האט געזאגט
הַמְכַסֶּה אֲנִי	צו דען וועל איך פארדעקן
מֵאַבְרָהָם	פון אברהם
אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה:	וואס איך גיי מאכן
יח) וְאַבְרָהָם	און אברהם
הָיוֹ יִהְיֶה	זיין וועט ער דאך זיין
לְגוֹי גָּדוֹל	צו א גרויסער פאלק
וְעָצוּם	און א שטארקע
וְנִבְרְכוּ בוֹ	און זיי וועלן זיך בענטשן אין איהם
כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ:	אלע פעלקער פון די לאנד
יט) כִּי יְדַעְתִּיו	ווייל איך האב איהם ליב
לְמַעַן אֲשֶׁר יְצַוֶּה	פון וועגן וואס ער וועט אנזאגן
אֶת בָּנָיו	זיינע זיהן
וְאֶת בֵּיתוֹ	און זיין הויז געזונד
אַחֲרָיו	נאך איהם
וְשָׁמְרוּ	אז זיי וועלן אפהיטן
דֶּרֶךְ ה'	דעם וועג פון אויבערשטן
לַעֲשׂוֹת	צו מאכן
צְדָקָה וּמִשְׁפָּט	גערעכטיגקייט און דין

לְמַעַן	פון וועגן
הָבִיא ה׳	אז דער אויבערשטער וועט ברענגען
עַל אַבְרָהָם	אויף אברהם
אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלָיו:	דאס וואס ער האט גערעדט וועגן איהם
כ) וַיֹּאמֶר ה׳	און דער אויבערשטער האט געזאגט
זַעֲקַת סְדֹם וַעֲמֹרָה	דער געשריי פון סדום און עמורה
כִּי רָבָּה	אז ס׳איז שוין געווארן גרויס
וְחַטָּאתָם	און זייער זינד
כִּי כָבְדָה מְאֹד:	אז ס׳איז זייער שווער
כא) אֵרֲדָה נָּא	איך וועל יעצט אראפנידערן
וְאֶרְאֶה	און איך וועל זעהן
הַכְּצַעֲקָתָהּ	צו אזוי ווי איהר געשריי
הַבָּאָה אֵלַי	וואס קומט צו מיר
עָשׂוּ	האבן זיי געמאכט
כָּלָה	וויל איך זיי פארלענדן
וְאִם לֹא	און אויב נישט
אֵדָעָה:	וועל איך וויסן וואס צו טוהן
כב) וַיִּפְנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים	און די מענטשן האבן זיך געקערט פון דארט
וַיֵּלְכוּ	און זיי זענען געגאנגען
סְדֹמָה	צו סדום
וְאַבְרָהָם	און אברהם
עוֹדֶנּוּ עֹמֵד	ער שטייט נאך
לִפְנֵי ה׳:	פאר דעם אויבערשטן
כג) וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם	און אברהם האט גענעהנט
וַיֹּאמַר	און ער האט געזאגט
הַאַף תִּסְפֶּה	צו דען וועסטו אויך פארלענדן
צַדִּיק עִם רָשָׁע:	א צדיק מיט א רשע
כד) אוּלַי יֵשׁ	טאמער עס איז דא
חֲמִשִּׁים צַדִּיקִם	פופציג צדיקים
בְּתוֹךְ הָעִיר	אין דעם שטאט
הַאַף תִּסְפֶּה	צו דען וועסטו אויך פארלענדן
וְלֹא תִשָּׂא	און דו וועסט נישט פארגעבן
לַמָּקוֹם	צו דעם ארט
לְמַעַן חֲמִשִּׁים הַצַּדִּיקִם	פון וועגן די פופציג צדיקים
אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ:	וואס זענען אין איהר
כה) חָלִלָה לְּךָ	פארמיטן איז צו דיר
מֵעֲשׂת	פון צו מאכן
כַּדָּבָר הַזֶּה	אזוי ווי די זאך
לְהָמִית	צו טויטן
צַדִּיק עִם רָשָׁע	א צדיק מיט א רשע
וְהָיָה	און עס וועט זיין
כַצַּדִּיק	אזוי ווי דער צדיק
כָּרָשָׁע	אזוי ווי דער רשע
חָלִלָה לָּךְ	פארמיטן איז צו דיר

הֲשֹׁפֵט כָּל הָאָרֶץ	[צו דען] דער וואס משפט די גאנצע וועלט
לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט:	זאל נישט מאכן א ריכטיגן דין
כו) וַיֹּאמֶר ה׳	און דער אויבערשטער האט געזאגט
אִם אֶמְצָא בִסְדֹם	אויב איך וועל טרעפן אין סדום
חֲמִשִּׁים צַדִּיקִם	פופציג צדיקים
בְּתוֹךְ הָעִיר	אין די שטאט
וְנָשָׂאתִי	וועל איך פארגעבן
לְכָל-הַמָּקוֹם	צו דעם גאנצן ארט
בַּעֲבוּרָם:	וועגן זיי
כז) וַיַּעַן אַבְרָהָם	און אברהם האט געענפערט
וַיֹּאמַר	און ער האט געזאגט
הִנֵּה נָא הוֹאַלְתִּי לְדַבֵּר	אט יעצט האב איך געוואלט רעדן
אֶל-ה׳	צום דער אויבערשטער
וְאָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר:	און איך (וואלט דאך געקענט זיין) בין דאך ערד און אַש
כח) אוּלַי יַחְסְרוּן	טאמער ס׳וועט פעלן
חֲמִשִּׁים הַצַּדִּיקִם	פון די פופציג צדיקים
חֲמִשָּׁה	פינעף
הֲתַשְׁחִית	צו דו וועסט פארדארבן
בַּחֲמִשָּׁה	וועגן די פינעף
אֶת-כָּל-הָעִיר	די גאנצע שטאט
וַיֹּאמֶר	און ער האט געזאגט
לֹא אַשְׁחִית	איך וועל נישט פארדארבן
אִם-אֶמְצָא שָׁם	אויב איך וועל טרעפן דארט
אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה:	פינעף און פערציג
כט) וַיֹּסֶף עוֹד	און ער האט פארמערט נאך
לְדַבֵּר אֵלָיו	צו רעדן צו איהם
וַיֹּאמַר	און ער האט געזאגט
אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם	טאמער עס וועלן געפונען ווערן דארט
אַרְבָּעִים	פערציג צדיקים
וַיֹּאמֶר	און ער האט געזאגט
לֹא אֶעֱשֶׂה	איך וועל נישט מאכן
בַּעֲבוּר הָאַרְבָּעִים:	פון וועגן די פערציג
ל) וַיֹּאמֶר	און ער האט געזאגט
אַל נָא יִחַר לַה׳	איך בעט ס׳זאל נישט פארדריסען צו ג-ט
וַאֲדַבֵּרָה	און איך וועל רעדן
אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם	טאמער ס׳וועלן געפונען ווערן דארט
שְׁלֹשִׁים	דרייסיג צדיקים
וַיֹּאמֶר	און ער האט געזאגט
לֹא אֶעֱשֶׂה	איך וועל נישט מאכן
אִם-אֶמְצָא שָׁם	אויב איך וועל טרעפן דארט
שְׁלֹשִׁים:	דרייסיג צדיקים
לא) וַיֹּאמֶר	און ער האט געזאגט
הִנֵּה-נָא הוֹאַלְתִּי לְדַבֵּר	אט יעצט האב איך געוואלט רעדען
אֶל-ה׳	צום אויבערשטן

אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם	טאמער ס'וועלן געפונען ווערן דארט
עֶשְׂרִים	צוואנציג צדיקים
וַיֹּאמֶר	און ער האט געזאגט
לֹא אַשְׁחִית	איך וועל נישט פארדארבן
בַּעֲבוּר הָעֶשְׂרִים:	פון וועגן די צוואנציג
לב) וַיֹּאמֶר	און ער האט געזאגט
אַל נָא יִחַר לַה'	איך בעט עס זאל נישט פארדריסן צו ג-ט
וַאֲדַבְּרָה	און איך וועל רעדן
אַךְ הַפַּעַם	נאר די מאהל
אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם	טאמער ס'וועלן געפונען ווערן דארט
עֲשָׂרָה	צעהן צדיקים
וַיֹּאמֶר	און ער האט געזאגט
לֹא אַשְׁחִית	איך וועל נישט פארדארבן
בַּעֲבוּר הָעֲשָׂרָה:	פון וועגן די צעהן צדיקים
לג) וַיֵּלֶךְ ה'	און דער אויבערשטער איז אוועקגעגאנגען
כַּאֲשֶׁר כִּלָּה	אזוי ווי ער האט געענדיגט
לְדַבֵּר אֶל אַבְרָהָם	צו רעדן צו אברהם
וְאַבְרָהָם שָׁב לִמְקֹמוֹ:	און אברהם האט זיך צוריקגעקערט צו זיין ארט
	שלישי
א) וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים	און די צוויי מלאכים זענען געקומען
סְדֹמָה	צו סדום
בָּעֶרֶב	פארנאכט
וְלוֹט יֹשֵׁב	און לוט זיצט
בְּשַׁעַר-סְדֹם	ביים טויער פון סדום
וַיַּרְא-לוֹט	און לוט האט געזעהן
וַיָּקָם לִקְרָאתָם	איז ער אויפגעשטאנען אנטקעגן זיי
וַיִּשְׁתַּחוּ אַפַּיִם	און ער האט זיך געבוקט מיט זיין פנים
אָרְצָה:	צו די ערד
ב) וַיֹּאמֶר	און ער האט געזאגט
הִנֶּה נָּא-אֲדֹנַי	אט איך בעט מיינע הארן
סוּרוּ נָא	איך בעט אייך קערט זיך אפ
אֶל-בֵּית עַבְדְּכֶם	צו די שטוב פון אייער קנעכט
וְלִינוּ	און נעכטיגט
וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם	און וואשט אייך אפ אייערע פיס
וְהִשְׁכַּמְתֶּם	און איהר וועט אויפשטיין
וַהֲלַכְתֶּם לְדַרְכְּכֶם	און איהר וועט גיין צו אייער וועג
וַיֹּאמְרוּ	און זיי האבן געזאגט
לֹּא	נישט אזוי
כִּי בָרְחוֹב	נאר אין די גאס
נָלִין:	וועלן מיר נעכטיגן
ג) וַיִּפְצַר-בָּם מְאֹד	און ער האט זיך זייער געבעטן ביי זיי
וַיָּסֻרוּ אֵלָיו	און זיי האבן זיך אפגעקערט צו איהם
וַיָּבֹאוּ אֶל-בֵּיתוֹ	און זיי זענען געקומען צו זיין שטוב
וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה	און ער האט געמאכט צו זיי א סעודה

וּמַצּוֹת אָפָה	און מצות האט ער געבאקן
וַיֹּאכֵלוּ:	און זיי האבן געגעסן
ד) טֶרֶם יִשְׁכָּבוּ	איידער זיי האבן זיך געלייגט
וְאַנְשֵׁי הָעִיר	און די מענטשן פון די שטאט
אַנְשֵׁי סְדֹם	די מענטשן פון סדום
נָסַבּוּ	האבן ארומגערינגגלט
עַל–הַבַּיִת	אויף דעם שטוב
מִנַּעַר וְעַד זָקֵן	פון די יונגע און ביז די אלטע
כָּל הָעָם	דער גאנצער פאלק
מִקָּצֶה:	פון די אנדערע ברעג שטאט
ה) וַיִּקְרְאוּ אֶל–לוֹט	און זיי האבן גערופן צו לוט
וַיֹּאמְרוּ לוֹ	און זיי האבן געזאגט צו איהם
אַיֵּה הָאֲנָשִׁים	אוואו זענען די מענטשן
אֲשֶׁר–בָּאוּ אֵלֶיךָ	וואס זיי זענען געקומען צו דיר
הַלָּיְלָה	די נאכט
הוֹצִיאֵם	ציה זיי ארויס
אֵלֵינוּ	צו אונז
וְנֵדְעָה אֹתָם:	און מיר וועלען זיי וויסן
ו) וַיֵּצֵא אֲלֵהֶם לוֹט	און לוט איז ארויס צו זיי
הַפֶּתְחָה	צו דיר טיהר
וְהַדֶּלֶת	און די טיהר
סָגַר	האט ער פארשלאסן
אַחֲרָיו:	אונטער איהם
ז) וַיֹּאמַר	און ער האט געזאגט
אַל–נָא אַחַי תָּרֵעוּ:	איך בעהט אייך מיינע ברידער איהר זאלט נישט שלעכטס טוהן
ח) הִנֵּה–נָא לִי	אט איז דא צו מיר
שְׁתֵּי בָנוֹת	צוויי טעכטער
אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אִישׁ	וואס זיי האבן נאכנישט חתונה געהאט צו א מאן
אוֹצִיאָה–נָּא אֶתְהֶן	איך וועל זיי יעצט ארויסציהען
אֲלֵיכֶם	צו אייך
וַעֲשׂוּ לָהֶן	און מאכט צו זיי
כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם	אזוי ווי עס געפעהלט אייך אין אייערע אויגן
רַק לָאֲנָשִׁים הָאֵל	נאר צו די מענטשן
אַל–תַּעֲשׂוּ דָבָר	זאלט איר גארנישט מאכן
כִּי–עַל–כֵּן בָּאוּ	וויבאלד זיי זענען שוין געקומען
בְּצֵל קֹרָתִי:	אין דעם שאטן פון מיין דאך
ט) וַיֹּאמְרוּ	און זיי האבן געזאגט
גֶּשׁ–הָלְאָה	דערנענטער זיך אויף ווייטער
וַיֹּאמְרוּ	און זיי האבן געזאגט
הָאֶחָד בָּא–לָגוּר	דער איינער איז געקומען וואוינען
וַיִּשְׁפֹּט שָׁפוֹט	און ער האט ג׳משפט א משפט
עַתָּה	יעצט
נָרַע לְךָ	וועלען מיר שלעכטס טוהן צו דיר

מֵהֶם	מער פון זיי
וַיִּפְצְרוּ	און זיי האבן שטארק געבעטן
בָאִישׁ בְּלוֹט	אין דעם מענטש אין לוט
מְאֹד	זייער
וַיִּגְּשׁוּ	און זיי האבן גענעהנט
לִשְׁבֹּר הַדָּלֶת:	צו צוברעכן די טיהר
י) וַיִּשְׁלְחוּ הָאֲנָשִׁים	און די מענטשן האבן אויסגעשטרעקט
אֶת־יָדָם	זייערע הענט
וַיָּבִיאוּ	און זיי האבן אריינגעברענגט
אֶת־לוֹט	דעם לוט
אֲלֵיהֶם הַבָּיְתָה	צו זיי אין שטוב
וְאֶת־הַדֶּלֶת	און די טיהר
סָגָרוּ:	האבן זיי פארשלאסן
יא) וְאֶת־הָאֲנָשִׁים	און די מענטשן
אֲשֶׁר פֶּתַח הַבַּיִת	וואס זענען ביי די טיר פון שטוב
הִכּוּ	האבן זיי געשלאגן
בַּסַּנְוֵרִים	מיט בלינדקייט
מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל	פון דעם קלענסטן און ביז דעם גרעסטן
וַיִּלְאוּ	און זיי זענען געווארן פארמאטערט
לִמְצֹא הַפָּתַח:	צו טרעפן די טיהר
יב) וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים	און די מענטשן האבן געזאגט
אֶל־לוֹט	צו לוט
עֹד מִי־לְךָ פֹה	ווער האסטו נאך דא
חָתָן	א איידעם
וּבָנֶיךָ	און דיינע זיהן
וּבְנֹתֶיךָ	און דיינע טעכטער
וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ בָּעִיר	און אלעס וואס איז צו דיר אין שטאט
הוֹצֵא	ציה ארויס
מִן־הַמָּקוֹם:	פון דעם ארט
יג) כִּי מַשְׁחִתִים אֲנַחְנוּ	ווייל אונז גייען פארדארבן
אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה	דעם ארט
כִּי־גָדְלָה	ווייל ס'איז גרויס
צַעֲקָתָם	זייער געשריי
אֶת־פְּנֵי ה'	פאר דעם אויבערשטן
וַיְשַׁלְּחֵנוּ ה'	און דער אויבערשטער האט אונז געשיקט
לְשַׁחֲתָהּ:	איהר צו פארדארבן
יד) וַיֵּצֵא לוֹט	און לוט איז ארויס
וַיְדַבֵּר	און ער האט גערעדט
אֶל־חֲתָנָיו	צו זיינע איידימער
לֹקְחֵי בְנֹתָיו	(און אויך צו די) וואס זיי האבן גענומען זיינע טעכטער
וַיֹּאמֶר	און ער האט געזאגט
קוּמוּ	שטייט אויף
צְּאוּ	גייט ארויס
מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה	פון דעם ארט

כִּי-מַשְׁחִית ה'	ווייל ג-ט גייט פארדארבן
אֶת-הָעִיר	דעם שטאט
וַיְהִי	און ער איז געווען
כִמְצַחֵק	אזוי ווי ער לאכט
בְּעֵינֵי חֲתָנָיו:	אין די אויגן פון זיינע איידימער
טו) וּכְמוֹ הַשַּׁחַר עָלָה	און אזוי ווי דער (מארגן שטערן) פריהמארגן איז אויפגעגאנגען
וַיָּאִיצוּ הַמַּלְאָכִים	האבן די מלאכים געאיילט
בְּלוֹט	אין לוט
לֵאמֹר	אזוי צו זאגן
קוּם	שטיי אויף
קַח אֶת-אִשְׁתְּךָ	נעם דיין ווייב
וְאֶת-שְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ	און דיינע צוויי טעכטער
הַנִּמְצָאֹת	וואס זיי געפונען זיך אין שטוב
פֶּן-תִּסָּפֶה	טאמער דו וועסט פארלענדט ווערן
בַּעֲוֹן הָעִיר:	וועגן די זינד פון דעם שטאט
טז) וַיִּתְמַהְמָהּ	און ער האט זיך פארזוימט
וַיַּחֲזִיקוּ הָאֲנָשִׁים	און די מענטשן האבן אנגעהאלטן
בְּיָדוֹ	אין זיי האנט
וּבְיַד אִשְׁתּוֹ	און אין די האנט פון זיין ווייב
וּבְיַד שְׁתֵּי בְנֹתָיו	און אין די האנט פון זיינע צוויי טעכטער
בְּחֶמְלַת ה' עָלָיו	ווייל דער אויבערשטער האט רחמנות געהאט אויף איהם
וַיֹּצִאֻהוּ	און זיי האבן אים ארויסגעצויגן
וַיַּנִּחֻהוּ	און זיי האבן איהם אוועק געלייגט
מִחוּץ לָעִיר:	אינדרוסן פון שטאט
(יז) וַיְהִי	און ס'איז געווען
כְהוֹצִיאָם אֹתָם	אזוי ווי זיי האבן זיי ארויסגעצויגן
הַחוּצָה	אינדרויסן
וַיֹּאמֶר	און ער האט געזאגט
הִמָּלֵט עַל נַפְשֶׁךָ	ראטעווע זיך אויף דיין לייב (לעבן)
אַל תַּבִּיט אַחֲרֶיךָ	זאלסט נישט קוקן אונטער דיר
וְאַל תַּעֲמֹד	און דו זאלסט נישט שטיין
בְּכָל הַכִּכָּר	אין דעם גאנצן גלייכן פלאץ
הָהָרָה	צו דעם בארג
הִמָּלֵט	זאלסטו זיך ראטעווען
פֶּן תִּסָּפֶה:	טאמער וועסטו פארלענדט ווערן
(יח) וַיֹּאמֶר לוֹט אֲלֵהֶם	און לוט האט געזאגט צו זיי
אַל נָא	איך בעט דיר נישט אזוי
ה':	דער אויבערשטער
(יט) הִנֵּה נָא	אט יעצט
מָצָא עַבְדְּךָ חֵן	האט דיין קנעכט געפונען חן
בְּעֵינֶיךָ	אין דיינע אויגן
וַתַּגְדֵּל חַסְדְּךָ	און דו האסט געגריסט דיין חסד

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי	וואס דו האסט געמאכט מיט מיר
לְהַחֲיוֹת אֶת נַפְשִׁי	צו לאזן לעבן מיין לייב
וְאָנֹכִי לֹא אוּכַל	און איך וועל נישט קענען
לְהִמָּלֵט	זיך צו ראטעווען
הָהָרָה	צו דעם בארג
פֶּן תִּדְבָּקַנִי	טאמער ס׳וועט זיך באהעפטן אין מיר
הָרָעָה	די שלעכטס
וָמַתִּי:	און איך וועל שטארבן (אויפן וועג)
(כ) הִנֵּה נָא	אט יעצט
הָעִיר הַזֹּאת	די שטאט צוער
קְרֹבָה	איז נאנט (ס׳איז א נייע שטאט)
לָנוּס שָׁמָּה	צו אנטלויפן דארט
וְהִוא מִצְעָר	און ס׳איז א קליינע שטאט (ווייניג עבירות)
אִמָּלְטָה נָּא שָׁמָּה	איך בעט דיר איך זאל זיך ראטעווען דארט
הֲלֹא מִצְעָר הִוא	ס׳איז דאך א קליינע שטאט
וּתְחִי נַפְשִׁי:	און מיין לייב וועט בלייבן לעבן
רביעי	
(כא) וַיֹּאמֶר אֵלָיו	און ער האט געזאגט צו איהם (דער מלאך צו לוט)
הִנֵּה נָשָׂאתִי פָנֶיךָ	אט האב איך אויפגענומען דיין פנים
גַּם לַדָּבָר הַזֶּה	אויך צו די זאך
לְבִלְתִּי הָפְכִּי	אז איך זאל נישט איבערקערן
אֶת הָעִיר	די שטאט
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ:	וואס דו האסט גערעדט
(כב) מַהֵר	אויף גיך
הִמָּלֵט שָׁמָּה	ראטעווע זיך דארטן
כִּי לֹא אוּכַל לַעֲשׂוֹת דָּבָר	ווייל איך קען נישט טאהן קיין שום זאך
עַד בֹּאֲךָ שָׁמָּה	ביז דו וועסט קומען דארטן
עַל כֵּן	דעריבער
קָרָא	האט ער גערופן
שֵׁם הָעִיר	דער נאמען פון דעם שטאט
צוֹעַר:	צוער
(כג) הַשֶּׁמֶשׁ יָצָא עַל הָאָרֶץ	די זוהן איז ארויס אויף דער ערד
וְלוֹט בָּא	און לוט איז געקומען
צֹעֲרָה:	אין צוער
(כד) וַה׳ הִמְטִיר	און ג–ט האט געמאכט רעגענען
עַל סְדֹם וְעַל עֲמֹרָה	אויף סדום און אויף עמורה
גָּפְרִית וָאֵשׁ	שוועבל מיט פייער
מֵאֵת ה׳	פון דער אויבערשטער
מִן הַשָּׁמָיִם:	פון דעם הימל
(כה) וַיַּהֲפֹךְ	און ער האט איבערגעקערט
אֶת הֶעָרִים הָאֵל	די שטעט
וְאֵת כָּל הַכִּכָּר	און דעם גאנצן גלייכן פלאץ
וְאֵת כָּל יֹשְׁבֵי הֶעָרִים	און די אלע איינוואוינער פון די שטעט
וְצֶמַח הָאֲדָמָה:	און די שפראצונג פון דער ערד

(כו) וַתַּבֵּט אִשְׁתּוֹ	און זיין ווייב האט געקוקט
מֵאַחֲרָיו	פון אונטער איהם
וַתְּהִי	און זי איז געווארן
נְצִיב מֶלַח:	א שטיק זאלץ
(כז) וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר	און אברהם איז אויפגעשטאנען פריה אינדערפרי
אֶל הַמָּקוֹם	צו דעם ארט
אֲשֶׁר עָמַד שָׁם	וואס ער איז דארטן געשטאנען
אֶת פְּנֵי ה׳:	פאר דעם אויבערשטן
(כח) וַיַּשְׁקֵף	און ער האט געקוקט
עַל פְּנֵי סְדֹם וַעֲמֹרָה	אויף פאר סדום און עמורה
וְעַל כָּל פְּנֵי אֶרֶץ הַכִּכָּר	און אויף פאר די גאנצע לאנד פון דעם גלייכן פלאץ
וַיַּרְא	און ער האט געזעהן
וְהִנֵּה עָלָה	און אט איז ארויף
קִיטֹר הָאָרֶץ	דער רויך פון דעם פלאץ
כְּקִיטֹר הַכִּבְשָׁן:	אזוי ווי דער רויך פון א קאלעך אויוון
(כט) וַיְהִי	און ס'איז געווען
בְּשַׁחֵת אֱלֹקִים	ווען דער אויבערשטער האט פארדארבן
אֶת עָרֵי הַכִּכָּר	די שטעט פון דעם גלייכן פלאץ
וַיִּזְכֹּר אֱלֹקִים	און דער אויבערשטער האט געדענקט
אֶת אַבְרָהָם	דעם אברהם
וַיְשַׁלַּח	און ער האט ארויסגעשיקט
אֶת לוֹט	דעם לוט
מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה	פון צווישן דעם איבערקערונג
בַּהֲפֹךְ	ווען ער האט איבערגעקערט
אֶת הֶעָרִים	די שטעט
אֲשֶׁר יָשַׁב בָּהֵן לוֹט:	וואס לוט איז געזעסן אין זיי
(ל) וַיַּעַל לוֹט	און לוט איז ארויף
מִצּוֹעַר	פון צוער
וַיֵּשֶׁב בָּהָר	און ער איז געזעסן אויפן בארג
וּשְׁתֵּי בְנֹתָיו	און זיינע צוויי טעכטער
עִמּוֹ	מיט איהם
כִּי יָרֵא	ווייל ער האט מורא געהאט
לָשֶׁבֶת בְּצוֹעַר	צו זיצן (וואוינען) אין צוער
וַיֵּשֶׁב בַּמְּעָרָה	און ער איז געזעסן (געוואוינט) אין די מערה
הוּא	ער
וּשְׁתֵּי בְנֹתָיו:	און זיינע צוויי טעכטער
(לא) וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה	און די עלטערע טאכטער האט געזאגט
אֶל הַצְּעִירָה	צו די יונגע טאכטער
אָבִינוּ זָקֵן	אונזער טאטע איז דאך אלט
וְאִישׁ	און א מענטש
אֵין בָּאָרֶץ	איז נישטא אין די לאנד
לָבוֹא עָלֵינוּ	צו חתונה האבן מיט אונז
כְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ:	אזוי ווי דער שטייגער פון די גאנצע לאנד
(לב) לְכָה	קום

נַשְׁקֶה	מיר וועלן אנטרינקען
אֶת אָבִינוּ	אונזער טאטע
יַיִן	מיט וויין
וְנִשְׁכְּבָה עִמּוֹ	און מיר וועלן חתונה האבן מיט איהם
וּנְחַיֶּה	און מיר וועלן מאכן לעבן
מֵאָבִינוּ	פון אונזער טאטע
זָרַע:	קינדער
(לג) וַתַּשְׁקֶיןָ	און זיי האבן אנגעטרינקען
אֶת אֲבִיהֶן	זייער טאטע
יַיִן	מיט וויין
בַּלַּיְלָה הוּא	אין יענע נאכט
וַתָּבֹא הַבְּכִירָה	און די עלטערע איז געקומען
וַתִּשְׁכַּב	און זי האט חתונה געהאט
אֶת אָבִיהָ	
וְלֹא יָדַע	
בְּשִׁכְבָהּ	
וּבְקוּמָהּ:	
(לד) וַיְהִי מִמָּחֳרָת	
וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה	
אֶל הַצְּעִירָה	
הֵן שָׁכַבְתִּי	
אֶמֶשׁ	
אֶת אָבִי	
נַשְׁקֶנּוּ יַיִן	
גַּם הַלַּיְלָה	
וּבֹאִי	
שִׁכְבִי עִמּוֹ	
וּנְחַיֶּה	
מֵאָבִינוּ	
זָרַע:	
(לה) וַתַּשְׁקֶיןָ	
גַּם בַּלַּיְלָה הַהוּא	
אֶת אֲבִיהֶן	
יָיִן	
וַתָּקָם הַצְּעִירָה	
וַתִּשְׁכַּב עִמּוֹ	
וְלֹא יָדַע	
בְּשִׁכְבָהּ	
וּבְקֻמָהּ:	
(לו) וַתַּהֲרֶיןָ	
שְׁתֵּי בְנוֹת לוֹט	
מֵאֲבִיהֶן:	
(לז) וַתֵּלֶד הַבְּכִירָה	
בֵּן	

וַתִּקְרָא שְׁמוֹ
מוֹאָב
הוּא אֲבִי מוֹאָב
עַד הַיּוֹם:
(לח) וְהַצְּעִירָה
גַם הִוא
יָלְדָה בֵּן
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ
בֶּן עַמִּי
הוּא אֲבִי בְנֵי עַמּוֹן
עַד הַיּוֹם:
קאפיטל כו (א) וַיִּסַּע מִשָּׁם אַבְרָהָם
אַרְצָה הַנֶּגֶב
וַיֵּשֶׁב
בֵּין קָדֵשׁ
וּבֵין שׁוּר
וַיָּגָר בִּגְרָר:
(ב) וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אֶל שָׂרָה אִשְׁתּוֹ
אֲחֹתִי הִוא
וַיִּשְׁלַח אֲבִימֶלֶךְ
מֶלֶךְ גְּרָר
וַיִּקַּח אֶת שָׂרָה:
(ג) וַיָּבֹא אֱלֹקִים
אֶל אֲבִימֶלֶךְ
בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה
וַיֹּאמֶר לוֹ
הִנְּךָ מֵת
עַל הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר לָקַחְתָּ
וְהִוא בְּעֻלַת בָּעַל:
(ד) וַאֲבִימֶלֶךְ
לֹא קָרַב אֵלֶיהָ
וַיֹּאמַר
ה'
הֲגוֹי גַּם צַדִּיק
תַּהֲרֹג:
(ה) הֲלֹא הוּא אָמַר לִי
אֲחֹתִי הִוא
וְהִיא
גַם הוּא אָמְרָה
אָחִי הוּא
בְּתָם לְבָבִי
וּבְנִקְיֹן כַּפַּי

עָשִׂיתִי זֹּאת:
(ו) וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֱלֹקִים
בַּחֲלֹם
גַּם אָנֹכִי יָדַעְתִּי
כִּי בְתָם לְבָבְךָ
עָשִׂיתָ זֹּאת
וָאֶחְשֹׂךְ גַּם אָנֹכִי אוֹתְךָ
מֵחֲטוֹ לִי
עַל כֵּן
לֹא נְתַתִּיךָ
לִנְגֹּעַ אֵלֶיהָ:
(ז) וְעַתָּה
הָשֵׁב
אֵשֶׁת הָאִישׁ
כִּי נָבִיא הוּא
וְיִתְפַּלֵּל בַּעַדְךָ
וֶחְיֵה
וְאִם אֵינְךָ מֵשִׁיב
דַּע
כִּי מוֹת תָּמוּת
אַתָּה
וְכָל אֲשֶׁר לָךְ:
(ח) וַיַּשְׁכֵּם אֲבִימֶלֶךְ
בַּבֹּקֶר
וַיִּקְרָא
לְכָל עֲבָדָיו
וַיְדַבֵּר
אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
בְּאָזְנֵיהֶם
וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים מְאֹד:
(ט) וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ
לְאַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר לוֹ
מֶה עָשִׂיתָ לָּנוּ
וּמֶה חָטָאתִי לָךְ
כִּי הֵבֵאתָ עָלַי
וְעַל מַמְלַכְתִּי
חֲטָאָה גְדֹלָה
מַעֲשִׂים
אֲשֶׁר לֹא יֵעָשׂוּ
עָשִׂיתָ עִמָּדִי:
(י) וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ
אֶל אַבְרָהָם
מָה רָאִיתָ

כִּי עָשִׂיתָ
אֶת הַדָּבָר הַזֶּה:
(יא) וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
כִּי אָמַרְתִּי
רַק
אֵין יִרְאַת אֱלֹקִים
בַּמָּקוֹם הַזֶּה
וַהֲרָגוּנִי
עַל דְּבַר אִשְׁתִּי:
(יב) וְגַם אָמְנָה
אֲחֹתִי
בַת אָבִי הִוא
אַךְ לֹא בַת אִמִּי
וַתְּהִי לִי
לְאִשָּׁה:
(יג) וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר הִתְעוּ אֹתִי אֱלֹקִים
מִבֵּית אָבִי
וָאֹמַר לָהּ
זֶה חַסְדֵּךְ
אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי עִמָּדִי
אֶל כָּל הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר נָבוֹא שָׁמָּה
אִמְרִי לִי
אָחִי הוּא:
(יד) וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ
צֹאן וּבָקָר
וַעֲבָדִים וּשְׁפָחֹת
וַיִּתֵּן לְאַבְרָהָם
וַיָּשֶׁב לוֹ
אֵת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ:
(טו) וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ
הִנֵּה אַרְצִי לְפָנֶיךָ
בַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
שֵׁב:
(טז) וּלְשָׂרָה אָמַר
הִנֵּה נָתַתִּי
אֶלֶף כֶּסֶף
לְאָחִיךְ
הִנֵּה הוּא לָךְ
כְּסוּת עֵינַיִם
לְכֹל אֲשֶׁר אִתָּךְ
וְאֵת כֹּל
וְנֹכָחַת:

(יז) וַיִּתְפַּלֵּל אַבְרָהָם
אֶל הָאֱלֹקִים
וַיִּרְפָּא אֱלֹקִים
אֶת אֲבִימֶלֶךְ
וְאֶת אִשְׁתּוֹ
וְאַמְהֹתָיו
וַיֵּלֵדוּ:
(יח) כִּי עָצֹר עָצַר ה׳
בְּעַד כָּל רֶחֶם
לְבֵית אֲבִימֶלֶךְ
עַל דְּבַר שָׂרָה
אֵשֶׁת אַבְרָהָם:
(א) וַה׳ פָּקַד אֶת שָׂרָה
כַּאֲשֶׁר אָמָר
וַיַּעַשׂ ה׳
לְשָׂרָה
כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר:
(ב) וַתַּהַר
וַתֵּלֶד שָׂרָה
לְאַבְרָהָם
בֵּן
לִזְקֻנָיו
לַמּוֹעֵד
אֲשֶׁר דִּבֶּר אֹתוֹ אֱלֹקִים:
(ג) וַיִּקְרָא אַבְרָהָם

שביעי

א) וַיְהִי	און עס איז געוועהן
אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה	נאך די דאזיגע זאכען
וְהָאֱלֹקִים	און דער אויבערשטער
נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם	האט געפריווט דעם אברהם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו	און ער האט געזאגט צו אים
אַבְרָהָם	אברהם
וַיֹּאמֶר	און ער האט געזאגט
הִנֵּנִי׃	אט איך בין גרייט
ב) וַיֹּאמֶר	און ער האט געזאגט
קַח-נָא	נעם איך בעהט דיך
אֶת-בִּנְךָ	דיין זוהן

אֶת־יְחִידְךָ	דיין איינציגען
אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ	וואס דו האסט ליב
אֶת־יִצְחָק	דעם יצחק
וְלֶךְ־לְךָ	און גיי דיר
אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה	צו דעם לאנד מריה
וְהַעֲלֵהוּ שָׁם	און ברענג אים דארט ארויף
לְעֹלָה	פאר א עולה
עַל אַחַד הֶהָרִים	אויף איינעם פון די בערג
אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ:	וואס איך וועל זאגען צו דיר
ג) וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם	און אברהם האט געפעדערט
בַּבֹּקֶר	אינדערפרי
וַיַּחֲבֹשׁ	און ער האט אנגעזאטעלט
אֶת־חֲמֹרוֹ	זיין אייזעל
וַיִּקַּח	און ער האט גענומען
אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו	זיינע צוויי יונגען
אִתּוֹ	מיט אים
וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ	און יצחק זיין זוהן
וַיְבַקַּע	און ער האט געשפאלטען
עֲצֵי עֹלָה	האלץ פאר דער עולה
וַיָּקָם	און ער איז אויפגעשטאנען
וַיֵּלֶךְ	און ער איז געגאנגען
אֶל־הַמָּקוֹם	צו דעם ארט
אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ	וואס ער האט געזאגט צו אים
הָאֱלֹהִים:	דער אויבערשטער
ד) בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי	אין דעם דריטען טאג
וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם	האט אברהם אויפגעהויבען
אֶת־עֵינָיו	זיינע אויגען
וַיַּרְא אֶת־הַמָּקוֹם	און ער האט דערזעהן דאס ארט
מֵרָחֹק:	פון דערווייטענס
ה) וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם	האט אברהם געזאגט
אֶל־נְעָרָיו	צו זיינע יונגען
שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה	בלייבט דא זיצען
עִם־הַחֲמוֹר	מיט דעם אייזעל
וַאֲנִי	און איך
וְהַנַּעַר	און דאס יונגעל
נֵלְכָה	וועלכען מיר גיין
עַד־כֹּה	ביז דא
וְנִשְׁתַּחֲוֶה	און מיר וועלען זיך בוקען
וְנָשׁוּבָה	און מיר וועלען זיך צוריק קערען
אֲלֵיכֶם:	צו אייך
ו) וַיִּקַּח אַבְרָהָם	און אברהם האט גענומען
אֶת־עֲצֵי	דאס האל'ץ
הָעֹלָה	פאר דער עולה
וַיָּשֶׂם	און ער האט געלייגט

עַל־יִצְחָק בְּנוֹ	אויף זיין זוהן יצחק
וַיִּקַּח	און ער האט גענומען
בְּיָדוֹ	אין זיין האנד
אֶת־הָאֵשׁ	דאס פייער
וְאֶת־הַמַּאֲכֶלֶת	און דאס מעסער
וַיֵּלְכוּ	און זיי זענען געגאנגען
שְׁנֵיהֶם	זיי ביידע
יַחְדָּו׃	צוזאמען
ז) וַיֹּאמֶר יִצְחָק	און יצחק האט געזאגט
אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו	צו זיין פאטער אברהם
וַיֹּאמֶר	און ער האט געזאגט
אָבִי	מיין פאטער
וַיֹּאמֶר	און ער האט געזאגט
הִנֶּנִּי בְנִי	אט איך בין גרייט מיין זוהן
וַיֹּאמֶר	און ער האט געזאגט
הִנֵּה הָאֵשׁ	אט איז דאס פייער
וְהָעֵצִים	און די העלצער
וְאַיֵּה הַשֶּׂה	און ווי איז דאס לעמעלע
לְעֹלָה׃	פאר דער עולה
ח) וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם	און אברהם האט געזאגט
אֱלֹהִים	דער באשעפער
יִרְאֶה־לּוֹ	וועט זעהן אויסצוועהלען צו אים
הַשֶּׂה	דאס לעמעלע
לְעֹלָה	צו א עולה
בְּנִי	מיין זוהן
וַיֵּלְכוּ	און זיי זענען געגאנגען
שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃	ביידע צוזאמען
ט) וַיָּבֹאוּ	און זיי זענען געקומען
אֶל־הַמָּקוֹם	צו דעם ארט
אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ	וואס ער האט געזאגט צו אים
הָאֱלֹהִים	דער אויבערשטער
וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם	און אברהם האט דארט געבויט
אֶת־הַמִּזְבֵּחַ	דעם מזבח
וַיַּעֲרֹךְ	און ער האט אנגעראכטען
אֶת־הָעֵצִים	די העלצער
וַיַּעֲקֹד	און ער האט געבונדען
אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ	זיין זוהן יצחק
וַיָּשֶׂם אֹתוֹ	און ער האט אים געלייגט
עַל־הַמִּזְבֵּחַ	אויף דעם מזבח
מִמַּעַל לָעֵצִים׃	פון אויבען איבער די העלצער
י) וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם	און אברהם האט אויסגעשטרעקט
אֶת־יָדוֹ	זיין האנד
וַיִּקַּח	און ער האט גענומען
אֶת־הַמַּאֲכֶלֶת	דעם מעסער

לִשְׁחֹט	צו שחט׳ן
אֶת–בְּנוֹ:	זיין זוהן
יא) וַיִּקְרָא אֵלָיו	און ער האט גערופען צו אים
מַלְאַךְ ה׳	א מלאך פון באשעפער
מִן–הַשָּׁמַיִם	פון דעם הימעל
וַיֹּאמֶר	און ער האט געזאגט
אַבְרָהָם אַבְרָהָם	אברהם אברהם
וַיֹּאמֶר	און ער האט געזאגט
הִנֵּנִי:	אט בין איך גרייט
יב) וַיֹּאמֶר	און ער האט געזאגט
אַל–תִּשְׁלַח יָדְךָ	דו זאלסט נישט אויסשטרעקען דיין האנד
אֶל–הַנַּעַר	צו דעם יונגעל
וְאַל–תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה	און דו זאלסט אים גארנישט טוהן
כִּי עתה ידעתי	ווייל יעצט ווייס איך
כי יְרֵא אֱלֹקִים אַתָּה	אז דו ביסט א ג–ט׳ס פארכטיגער
וְלֹא חָשַׂכְתָּ	און דו האסט נישט צוריקגעהאלטען
אֶת–בִּנְךָ	דיין זוהן
אֶת–יְחִידְךָ	דיין אייניגען
מִמֶּנִּי:	פון מיר
יג) וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם	און אברהם האט אויפגעהויבען
אֶת–עֵינָיו	זיינע אויגען
וַיַּרְא	און ער האט געזעהן
וְהִנֵּה–אַיִל	און אט א ווידער
אַחַר	נאכדעם (ווי דער מלאך האט געזאגט "אל תשלח ידך)
נֶאֱחַז	איז געווארען אנגעכאפט
בַּסְּבַךְ	אין א בוים
בְּקַרְנָיו	מיט זיינע הערנער
וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם	און אברהם איז געגאנגען
וַיִּקַּח אֶת–הָאַיִל	און ער האט גענומען דעם ווידער
וַיַּעֲלֵהוּ	און ער האט אים ארויף געברענגט
לְעֹלָה	פאר א עולה
תַּחַת בְּנוֹ:	אנשטאט זיין זוהן
יד) וַיִּקְרָא אַבְרָהָם	און אברהם האט גערופען
שֵׁם–הַמָּקוֹם הַהוּא	דעם נאמען פון יענעם ארט
ה׳	דער אויבערשטער
יִרְאֶה	זאל אים זעהן און אויסוועהלען
אֲשֶׁר יֵאָמֵר	אז עס זאל געזאגט ווערען
הַיּוֹם	היינט
בְּהַר	אין דעם בארג
ה׳ יֵרָאֶה:	זאל זיך דער אויבערשטער באווייזען
טו) וַיִּקְרָא	און ער האט גערופען
מַלְאַךְ ה׳	א מלאך פון אויבערשטען
אֶל–אַבְרָהָם	צו אברהם

שֵׁנִית	דאס צווייטע מאהל
מִן-הַשָּׁמָיִם:	פון דעם הימעל
טז) וַיֹּאמֶר	און ער האט געזאגט
בִּי נִשְׁבַּעְתִּי	אין מיר האב איך געשוואוירען
נְאֻם ה׳	זאגט דער אויבערשטער
כִּי יַעַן	אז דערפאר
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ	וואס דו האסט געטוהן
אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה	די דאזיגע זאך
וְלֹא חָשַׂכְתָּ	און דו האסט נישט צוריק געהאלטען
אֶת-בִּנְךָ	דיין זוהן
אֶת-יְחִידֶךָ:	דיין איינציגען
יז) כִּי-בָרֵךְ	אז בענטשען
אֲבָרֶכְךָ	וועל איך בענטשען
וְהַרְבָּה אַרְבֶּה	און מערען וועל איך מערען
אֶת-זַרְעֲךָ	דיינע קינדער
כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם	אזוי ווי די שטערן פון הימעל
וְכַחוֹל	און אזוי ווי די זאמד
אֲשֶׁר	וואס איז
עַל-שְׂפַת הַיָּם	אויף דעם ברעג פון ים
וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ	און דיינע קינדער וועלען ארבען
אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו:	די שטעדט פון זיינע פיינד
יח) וְהִתְבָּרֲכוּ	און עס וועלען זיך בענטשען
בְזַרְעֲךָ	מיט דיינע קינדער
כֹּל גּוֹיֵי	אלע פעלקער
הָאָרֶץ	פון דער וועלט
עֵקֶב	דערפאר
אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ	וואס דו האסט צוגעהערט
בְּקֹלִי:	אין מיין קול
יט) וַיָּשָׁב אַבְרָהָם	און אברהם האט צוריק געקערט
אֶל-נְעָרָיו	צו זיינע יונגען
וַיָּקֻמוּ	און זיי זענען אויפגעשטאנען
וַיֵּלְכוּ	און זיי זענען געגאנגען
יַחְדָּו	צוזאמען
אֶל-בְּאֵר שָׁבַע	צו באר שבע
וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם	און אברהם האטו זיך באזעצט
בִּבְאֵר שָׁבַע:	אין באר שבע
[מפטיר]	
כ) וַיְהִי	און עס איז געוועהן
אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה	נאך די דאזיגע זאכען
וַיֻּגַּד	און עס איז געווארען געזאגט
לְאַבְרָהָם	צו אברהם
לֵאמֹר	אזוי צו זאגען
הִנֵּה יָלְדָה מִלְכָּה	אט האט מלכה געבוירען
גַם-הִוא	אויך זי

בָּנִים	זין
לְנָחוֹר אָחִיךָ׃	צו דיין ברודער נחור
כא) אֶת–עוּץ בְּכֹרוֹ	דעם עוץ זיין בכור
וְאֶת–בּוּז אָחִיו	או זיין ברודער בוז
וְאֶת–קְמוּאֵל	און דער קמואל
אֲבִי אֲרָם׃	דער פאטער פון ארם
כב) וְאֶת–כֶּשֶׂד	און דעם כשד
וְאֶת–חֲזוֹ	און דעם חזו
וְאֶת–פִּלְדָּשׁ	און דעם פלדש
וְאֶת–יִדְלָף	און דעם ידלף
וְאֵת בְּתוּאֵל׃	און דעם בתואל
כג) וּבְתוּאֵל יָלַד	און בתואל האט געבוירען
אֶת–רִבְקָה	די רבקה
שְׁמֹנָה אֵלֶּה	די דאזיגע אכט
יָלְדָה מִלְכָּה	האט מלכה געבוירען
לְנָחוֹר	צו נחור
אֲחִי אַבְרָהָם׃	דער ברודער פון אברהם
כד) וּפִילַגְשׁוֹ	און זיין פלגש
וּשְׁמָהּ רְאוּמָה	און איר נאמען איז געווען ראומה
וַתֵּלֶד	און זי האט געבוירען
גַּם–הִוא	אויך זי
אֶת–טֶבַח	דעם טבח
וְאֶת–גַּחַם	און דעם גחם
וְאֶת–תַּחַשׁ	און דעם תחש
וְאֶת–מַעֲכָה׃	און דעם מעכה

פ פ פ